

טרי שולח ידיים בציור של בויאן. החן הנאיבי תפס כיוון בוטה

ניסיון קודם חובה

רגע לפני עונת היובש מציגות הגלריות אמנים צעירים שכבר הספיקו להשתפשף בתערוכה או שתיים

מן המפורסמות הוא שככל שמתקדם הקיץ ירד גיל המציגים בגלריות. על ספו של אוגוסט או מעט קודם, לפני הצגת תערוכות האוסף הקיצי או תערוכות הבכורה לאמנים צעירים – כאלה שאך יצאו מבתי הספר – אפשר למצוא מבוחר של תערוכות לאמנים הנמצאים בראשית דרכם, אך כבר צברו ניסיון של תערוכה או שתיים.

גלריה דביר מציגה כעת את "Shoot the Moon", תערוכת היחיד השנייה של עוז מלול, אמן צעיר שהציג השנה גם בסדנאות האמנים. כמו בתערוכתו בסדנאות, גם בדביר מציג מלול מכונה רוכנית בעלת מכניקה גלוייה, המבצעת פונקציה אחת ויחידה. אם בסדנאות היה זה ריי בוט בעל זרוע מסתובבת המרימה ומפילה מגנטיים לרצפה, כעת מדובר בהגדלה של פיסול קינטי שולחני (צעצועי משרד שבהם כדורי מתכת בוחקים הנחבטים או נעים עד שאוזלת האנרגיה הראשונית). מכיוון סדר הגודל שרצה, השתנו גם החוקים הפיזיקליים, והמכונה פועלת על חשמל: שני מוטות נפתחים ונסגרים באמצעות גלגלי שיניים שפורקו מאופניים, ומי כוונים כדור מתכת המתגלגל מצד לצד. הקונסטרוקציה המתכנית, התופסת שבה נכבד בגלריה, מחוברת בחוטי חשמל לגנרטור גלוי הניצב על הרצפה ולחלקי גלגלי מכונות, שבהם מוטמנים, כפי הנראה, חיישנים אלקטרוניים השולטים בכל התהליך.

העבודה מצטיינת בלוק מתכתי על גבול הפיסול התומרקני ומנצלת היטב את חלל הגלריה באמצעות פיזור הרכיבים האלקטרוניים על רצפתה. מבחינת הפעילות המכנית העבודה מזכירה כמה אובייקטים של אריאל שלזינגר, אמן

הבונה אף הוא פרוטוטיפים למכונות על בסיס חלקים זמינים.

עולם האמנות כפלנטה בודדה

אמנית הווידאו עינת אמיר מציגה כעת ברד זנפולד את תערוכת היחיד הראשונה שלה וחוגגת במקביל יציאה של שני פרויקטים המטפלים בהיחבא בנושא הפמיניזם באמנות הישראלית: גי' ליון 10 של "המדרשה", שבו שימשה עורכת אורחת, והתערוכה "מירוץ שליחות" במוזיאון חיפה לאמנות, שאותה אצרה עם אילנה טנגנבאום. "מכירה", עבודת הווידאו שלה ברונזפולד, מחולקת לשני מסכים. בראשון נראית האמנית יושבת באוהל בדואי ומונה מהזכרון שמות של אמנים ישראלים שהיא מכירה. בשני היא מתגישת קת ארוכות עם בדואי צעיר שחור שעל אחד מקריו רותיו תלוי שטיח צבעוני. הווידאו הראשון צולם לא סתם כמאהל בדואי, אלא כמרכז ג'ו אלון בני גב, הכולל בין השאר "מוזיאון לתרבות הברואים" ואוהלי אירוח ייצוגיים, השוכנים במתחם הקרוי דווקא על שם טייס בחיל האוויר. האמירה על מר דל קולוניאליסטי ברורה, ואף עומדת בפני עצמה, אך הקשר שלה למסכת מניית השמות שמבצעת אמיר נסתר. מצד שני, לא יכול להיות קשר, כי הפעולה האינדקסלית של מניית השמות – כולם מוכרים וטעונים בהון תרבותי כזה או אחר – עיר מדת אף היא עצמאית וסגורה כפלנטה בודדה ששמה "עולם האמנות".

מרבסיה בחוג הסילון

מוזיאון דביר. זומר מוצגת תערוכת

היחיד השנייה של בויאן לחנוכה, הקורא לעצמו כפשטות "בויאן", אחד הציירים הצעירים שהגלריה מטפחת. בהשוואה לתערוכתו הקודמת בוזמר (2004), נראה שעבודותיו, שפעם הציגו בחן נאיביפרימיטיביסטי, תפסו כיוון מעט בוטה.

כמה תמונות בתערוכה הן תמונות עירום או בעלות קונוטציה מינית או פרברטיות. אחת מאי לה היא הדיוקן "טרי", עבודה שנעשתה כנראה על פי צילום של טרי ריצ'רדסון, צלם אופנה וחיביב סצנת האינדי השערורייתית מלפני כמה שנים. טרי שרוע בציור על צדו, משפשף לעצמו את הכיצים או משהו כזה (למען האמת, נראה כאילו ירו תחובה באיבר מין נשי). פרברטיות יש גם בשני ציורים ששמהם "איש עם 3 רגליים". באיחד מהם נראה גבר מטורדן (ג'ון ווטסון) כשבין רגליו מונחת רגל מפלסטיק של נובת הלון ראי ווה. אם הבנתם את הרמזות הדקנטייות משני הציורים הללו, תדעו ש"אשתו של ג'ון קורין", דיוקן של אשה במשקפי שמש ומעיל פרווה, צריכה להיות האמנית רייצ'ל פיינסטיין. היא ובעלה, הצייר הסופיסטאר, הם חלק מחוג הסילון הניו יורקי.

עוז מלול, "Shoot the Moon". דביר • עירנת אמיר, "מכירה". רוזנבלד • בויאן, "ציורים חדשים". זומר.

העיר תל אביב

26.7.07-19.7.07

כל הביילויים של השבוע mouse.co.il

הגלריה בחופשה. חום יולי-אוגוסט אינו מאפשר הרבה יצירתיות ומחשבה. בתקופה זו מציגות הגלריות תערוכות אוסף בלתי מחייבות, או פשוט סוגרות את הבאטסה ויוצאות לחופשה. בגלל ריה החרד טרחה האוצרת החדשה, איריס מגדל, לאצור דווקא תערוכה ייעודית לתקופה זו. "חם מהרגיל", שתיתחם השבוע, מציגה עבודות בצילום, ציור ופיסול המתייחסות לחום הכבד, לאור הישך הדאלי המסגור וגם לחופש ולרגיעה. יוצגו בה כמה מציירות האחרונות של פמלה לוי (1949-2004), ציירת שהרבתה לעסוק בגוף האדם, לעתים קרובות כשהוא שרוע בשמש (בתמונה). יוצגו גם מצייריהם של גבריאלה קליין (שפותחת תערוכה בסדנאות האמנים ב-26.7) ורונון סימן טוב. הדס קירד תציג תצלומים של נופים עם אש בוערת, הרומזים לאפוקליפסה, בעוד תצלומיו של גוסטבו סגורסי קי, שאותם צילם בחצר אחורית, מעלים על הדעת חופשה עצלה בבית. טל פרנק ואסנת אביטל יציגו אוניקטים פיסוליים השואבים מוטיבים מחופשה על החוף.

"חם מהרגיל", החרד. פתיחה: שבת 21.7, 20:00.